

De zuidpunt van het eiland Hiddensee.

De wateren in en om Rügen, aan boord van lemmeraak Strinda, deel 2

TEKST EN FOTO'S: CISKA EN FRANK VAN GEER

De wateren in en om Rügen bieden met eilanden en plaatsen van verschillend karakter een mooi vaargebied. Barhöft aan de kust van Mecklenburg-Vorpommern, Vitte op Hiddensee, Breege, Ralswiek, Schaprode en Wiek passeren de revue en vanuit deze afgelegen plek op Rügen wordt de oversteek naar Deense wateren gemaakt.

In de haven van Barhöft volgen we op kanaal 66 Radio Arkona voor een weerbericht: Er zijn Frühnebfelder. De wind is Umlaufend 3, maar zal later op de dag uit W-NW waaien en toenemen tot 6. Pas in de avond is er kans op onweer. Wij staan op het punt Rügen te ontdekken, varen richting Ralswiek aanvankelijk op zeil, later met motor bij en tenslotte alleen op de motor. In de dichte mistbanken zoeken we ons als blinden een koers. Soms, met hulp van de GPS, volgen we de vaargeul van boei tot boei. Nu en dan zien we een pont waar we ons op kunnen richten. Het is een wonder dat we zonder plotter en zonder ook maar een keer grond te hebben geraakt, na 3¹/₂ uur varen de haven van Vitte op Hiddensee binnenlopen. De mist blijft, tot een onweersbui in de avond voor een oplossing zorgt. In de nacht regent het stevig door. Het eiland is in een dag te verkennen. Er is een fietspad langs de Oostzeekust, geen pad over de hei en een weg terug. De plaats Neuendorf is met paard en wagen goed te bereiken. De noordpunt van het eiland Hiddensee, met daarop de plaats Kloster bestaat uit een 75 meter hoge zandsteenklif: Dornbosch. Het kan zo gek niet zijn of sanddoorn producten zijn verwerkt in de menukaart: van likeur tot taart.

Ons plan om naar Ralswiek te varen moet weer worden bijgesteld. Wegens onweer buigen we af naar Breege en strijken de zeilen. Aan het fietspad naar kaap Arkona ligt, verscholen in een vallei en met uitzicht op de kaap, het dorpje Vitt. Al sinds de rode eeuw wonen er mensen in huisjes met rieten daken, ooit waren het vissers. Nu is een groot aantal woningen, aan de nog steeds onverharde weg, omgetoverd tot eethuisjes waar de toerist zich kan laten verwennen.

Met een matige wind uit W-ZW ligt Ralswiek nog steeds op bezeilde koers, maar voor een terugtocht op zeil zal de wind toch echt moeten draaien. We nemen de gok en hijsen de zeilen. De onweerskans blijft. Ruim 2¹/₂ uur varen we over de groter Jasmunder Bodden langs boskusten en naar een schilderachtige plek: een jachthaven naast een openlucht theater. Het decor staat klaar voor "de Festspiele", een verhaal over Klaus Stortebecker. De voorstelling gaat door, weer of geen weer.

Verscholen in een vallei met uitzicht op kaap Arkona Vitt.

Reisverslag

Zondag, de dag dat wij er zijn is rustdag. In het bos achter het kasteel - nu hotel - is een paardenstoeterij en een park met eeuwenoude bomen. In de avond is het bladstil. We hebben geluk. De wind draait. We werpen nog een snelle blik op een Scandinavisch kerkje verscholen in het

Scandinavisch kerkje uit de 17^e eeuw

groen. Het houten gebouw werd daar rond de 17de eeuw neergezet. De tekst op de gevel mag er zijn: "Die Liebe hört nimmer auf." We gunnen ons niet de tijd om hier lang bij stil te staan, hijsen de zeilen en vervolgen onze tocht naar Schaprode. Van onze ligplaats in de haven hebben we uitzicht op de veerhaven en de rietkraag van Ohre, Naturschutzgebiet. Het valt ons op dat de barometer in een dag tijd 20 hP daalt. Er is onstuimig weer op komst, maar dat kan ons niet weerhouden om langs het vaarwater naar de Udarser Wiek naar een vogel kijkhut te wandelen. Veel vogels zien we niet, wel donkere wolken die samenpakken. Regenbuien jagen over het water, maar wij staan droog. Tussen de buien door vinden we onze weg terug naar de boot, waar om 9 uur 's avonds het noodweer pas goed los barst. Stormtief....orkaanartige Beuen, klinkt het over de marifoon. Er volgt een grijze dag, nat en onstuimig, met golven die ver de haven inrollen. De wind laat zich gelden: ZW tot W 9 en in buien 11 Bft. De *Strinda* ligt als een huis, het smalle zijsteigertje danst op de golven. De lamp geeft een behaaglijke warmte af en met een muziekje erbij komt de dag snel om. We puzzelen en lezen. Het logboek wordt bijgewerkt,

Een smalle doorgang naar open zee.

Een plek om je nietig te voelen.

Een haven met uitzicht over Ohre, Naturschutzgebiet.

de kaarten bekeken en in de loop van de nacht gaat de wind weer liggen. De normale regelmaat herstelt zich snel, maar het voelt of we een lange, zware tocht achter de rug hebben. We nemen de bus naar Bergen voor een dag vaste wal onder de voeten. Vanaf de Ernst-Moritz-Arndt-Turm kijken we uit over het eiland Rügen. De zon komt achter de wolken vandaan en werpt, voor hij ondergaat, mooi licht op het water en het eiland Hiddensee. Als de nieuwe dag begint is de hemel strak blauw, de wind ZW, zwak tot matig en zijn buien met windstoten ook weer in aantocht. Na vier dagen en nachten van afwachten in Schaprode willen we een bezeilde koers en zeker niet op groot water varen. Op grotendeels voor de windse koers ligt Wiek op een uur of twee varen. Een ruïne van een onvoltooide brug uit de Eerste Wereld Oorlog domineert de haven. De kade ligt bedekt met een dikke laag wier. In de nabije omgeving liggen hele rijen bomen tegen de vlakte. Het heeft hier ook gespookt.

Bij de VVV in Dranske schrijven we in voor een excursie naar het schiereiland Bug. De volgende dag worden we om 9.15 precies verwacht bij een hek over de weg naar het Naturschutzgebiet, een afgesloten terrein. Wij komen met de fiets. De andere 24 deelnemers zijn met de auto, dus stuurt onze gids, Peter Henke, ons vooruit over het overwoekerde pad door het bos tot een volgend verzamelpunt waar de wandeling begint. Hij vertelt over de geschiedenis van het eiland, over het militaire verleden, over het posthuis, over aantallen en soorten. Hij toont ons de resten van de oude militaire basis. Het asfalt van het vliegveld ligt er nog. Na de Wende zijn er populieren in geplant. De natuur heeft er zonder al te veel menselijk ingrijpen vrij baan gekregen. Planten en dieren hebben zich er in de afgelopen vijftig jaar spontaan gevestigd. In het gebied leven reeën, herten, vossen, een paar zeearenden en een Chinese dwaalgast. Ze hebben zich echter goed verscholen. In het gebied mag worden gejaagd, volgens zeggen om de vogels te beschermen. We zien verse sporen van zwijnen, luisteren naar vogels en kijken op een afstandje naar een paartje bijzondere strandlopers en brengen een bezoek aan een informatiecentrum dat met Europese gelden is neergezet, maar slechts tweemaal per week onder leiding van onze gids door een groep kan worden bezocht. Er is politiek "viel zu erklären". De voormalige militaire haven werd verkocht aan een particulier. Men had grote plannen om het gebied een recreatieve bestemming te geven, maar geen geld om de plannen uit te voeren. Gelegenheid om vragen te stellen is er niet.

Enmaal terug aan boord jaagt een onweersbui met windstoten alle surfers in de baai van Wiek

Wiek, een haven die wordt gedomineerd door een ruïne van een onvoltooide brug uit de Eerste Wereld Oorlog.

Met een zwakke westelijke wind dobberen we, oost van Hiddensee, de zee op.

van het water. Een regenboog siert de haven "boulevard". We hopen op een dag met matige wind en zonder storm waarschuwingen. Weer is het geluk met ons. Met een zwakke westelijke wind dobberen we de zee op. We werpen een laatste blik op de klif van Hiddensee en zetten

dan koers naar Denemarken. Het zicht is goed en dat is belangrijk bij het oversteken van drukke scheepvaartroutes. Op zeil alleen zouden we na het invallen van het donker in Klintholm zijn binnengelopen en dat wordt afgeraden. De motor moet er maar weer bij. *(wordt vervolgd)*